

Číslo 3

U Z L Í K

Šk. rok: 2014/15



STREDNÁ ZDRAVOTNÍCKA ŠKOLA
v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja
M.Hattalu 2149, 026 01 Dolný Kubín



Súťaž v PP - Děčín 2015

- Aktuality
- Další úspěchy našich talentů
- Naše akcie
- Náš názor
- Reflexie
- Interview
- Šport
- Vlastná tvorba
- Zábava

Úspešní študenti Strednej zdravotníckej školy v Dolnom Kubíne – šk. rok 2014/2015

Absolventi Strednej zdravotníckej školy v Dolnom Kubíne nachádzajú svoje uplatnenie ako výborní zdravotnícki asistenti, zdravotné sestry, záchranári, lekári, príslušníci slovenskej profesionálnej armády alebo pracujú v iných rezortoch, a to doma aj v zahraničí. Ich prioritou nie sú len vedomosti, ale hlavne prosociálnosť, ktorá je väčšinou spojená s talentom a nadaním aj na hudbu, spev, tanec, divadlo, literatúru, výtvarné umenie, fotografovanie, žurnalistiku, šport... Z toho dôvodu sa na škole tradične koná súťaž Naše talenty, na ktorej sa môžu žiaci prezentovať a rovnako sú zapájaní do rôznych súťaží i kultúrnych podujatí. A nezabúdajú, že byť zdravotníkom, znamená v prvom rade, mať veľké srdce pre toho, kto raz bude ich pomoc potrebovať.



a od 3. miesta ich delil len jeden bod. Na medzinárodnej súťaži prvej pomoci v Děčine sa umiestnili na 4. mieste. D. Otrubová a V. Holúbková zo IV.A získali 8. miesto na III. ročníku celoslovenskej konferencie v odbore zdravotnícky asistent v Banskej Bystrici.

Okrem súťaží nezištne prezentujú prvú pomoc v materských a základných školách ako aj v Domove sociálnych služieb pre deti a dospelých v Dolnom Kubíne. Každoročne sa zapájajú do Dňa narcisov, tento rok vyzbierali 2266,22 eur. Okrem cestovných lístkov zbierajú aj vrchnáky z PET fliaš, ktoré



pomôžu tým, ktorí to potrebujú. Sú vzornými darcami krvi,

kreatívne spolupracujú s Detským domovom v Istebnom a v rámci medzinárodnej spolupráce s družobnou školou SZŠ v Děčine absolvujú výmennú odbornú prax a priateľské stretnutia.

Na Slovensku tretí, v Žilinskom samosprávnom kraji prví!

Žiačky V. Sumegová, D. Brezoňáková a J. Talagová z III.A sa umiestnili na úžasnom 3. mieste v celoslovenskej súťaži prvej pomoci v Dunajskej Strede, kde si svoje vedomosti a zručnosti meralo 18 družstiev SZŠ z celého Slovenska a z družstiev ŽSK boli najlepší. Ďalším úspechom žiačok V. Sumegovej, D. Brezoňákovovej, J. Talagovej, L. Rakovanovej, A. Šangalovej a A. Lieskovskej bolo 4. miesto na súťaži v prvej pomoci, ktoré sa konalo v Dolnom Kubíne.

Súťažilo 13 družstiev



Ďalšie úspechy našich talentov



3. miesto v prednese poézie na regionálnej súťaži v umeleckom prednese Hviezdoslavov Kubín získala D. Ľubová. J. Bieľák získal viacero ocenení vo výtvarných súťažiach, podobne ako D. Hujčáková vo fotografovaní, ktorá sa rozhodla študovať žurnalistiku. Z. Holubčíková je členku umeleckého kolektívu TOUCH, ktorý v scénickom tanci, získal nejedno ocenenie doma aj v zahraničí /Japonsko, Kanada, Nemecko, Chorvátsko/. V. Vojtasová osem rokov tancuje v známom folklórnom súbore Kamenčan, v rámci ktorého absolvovali množstvo folklórnych slávností a podujatí. Hudobná skupina SOMETIMES, ktorú tvoria Andrea a Adriana Šangalová a T. Kurtulík sa prezentujú na kultúrnych podujatiach a nedávno na vernisáži v MsKS v Dolnom Kubíne. Veľkým speváckym talentom s anjelským hlasom je A. Baláková, ktorá už v prvom ročníku vyhrala súťaž Naše talenty. K. Brandysová, V. Štefaňáková a K. Baleková sa dlhé roky venujú písaniu poézie a prózy. Žiaci sa pravidelne zapájajú do súťaží Mladý Slovák, Literárny Kežmarok, Štúrovo pero, Môj slovenský športový idol, do súťaží organizovaných MO SR a iných. Vydávajú študentský časopis Uzlík, každý týždeň pripravujú Vysielanie študentského rozhlasu a aktívne podporujú školský študentský parlament.



Medzišportové úspechy patria pravidelné prvé miesta M. Nuttu v armwrestlingu, nedávno 6. 5. 2015 na súťaži Silná ruka stredoškolákov, bol opäť prvý, L. Očkajáková získala 2. a 3. miesto, D. Parišková 3. miesto. Tím chlapcov /Perutka, Rechtorík, Kurtulík, Žúbor, Ištván, Tomáš, Jašica, Meško, Chovanec, Zavod'ančík/ získal 2. miesto vo florbale stredných škôl v Dolnom Kubíne. ŽiakO. Zemenčík sa venuje viacerým športom – horskej cyklistike, workoutu a MMA – zmiešanému bojovému umeniu, v ktorom získal nejedno víťazstvo. T. Kurtulík, ktorý dlhoročne hrával futbal za TJ SLOVAN MAGURA Vavrečka, je dnes už aktívnym futbalovým rozhodcom. L. Perutka úspešne hráva florbal za ŽATVA 90 Dolný Kubín. M. Jašica sa aktívne venuje adrenalínovej horskej cyklistike a turistike a jej umeleckej fotodokumentácii so zameraním na ochranu prírody a zdravý životný štýl, ktorý prezentuje aj v škole.

Od roku 2011 sú študenti školy zapojení do **recyklačného programu Recyklohry**, v rámci ktorého už vyzbierali niekoľko tisíc kilogramov elektroodpadu! Formou súťaže sa zapojili aj do zberu obnoseného šatstva pre neziskovú organizáciu Pomocný anjel. Spolu sa už odviezlo 2250 kg šatstva, ktoré môže ďalej poslúžiť ľuďom. Aj tento školský rok budú opúšťať brány školy štvrtáci – maturanti, ktorých mottom je:

„Študentom sa stane každý, ale zdravotníkom sa musíš narodiť!“

/rr/

NAŠE AKCIE



MLADÝ SLOVÁK

15. 4. 2015 sa konalo školské kolo vedomostnej súťaže Mladý Slovák. Postup do krajského kola si svojimi vedomosťami vybojovala Katarína Macsodiová /2.B/, ktorá získala prvé miesto a Eva Kršková /I.A/, ktorá sa umiestnila na 2. mieste, 3. miesto získala Marianna Belicová /2.A/. Blahoželáme víťazom a tešíme sa na 11. júna, keď sa bude v Žiline konať krajské kolo. Držíme palce!

SPOMIENKOVÉ PODUJATIE

Dňa 20. 5. 2015 sa žiaci I.A triedy zúčastnili spomienkového podujatia pri príležitosti 80. výročia narodenia PETRA BALGHU, prozaika, scenáristu a dramaturga, rodáka z Dolného Kubína. Toto podujatie organizovalo Oravské kultúrne stredisko v Dolnom Kubíne, Matica slovenská a OA v Dolnom Kubíne. Hlavné slovo mal Mgr. Peter Cabadaj, vedecký pracovník Matice slovenskej v Martine, ktorý veľmi pútavo priblížil osobnosť P. Balghu. Na podujatí vystúpili aj žiaci zo Základnej umeleckej školy P.M. Bohúňa v Dolnom Kubíne.



DEJEPISNÁ SÚŤAŽ

Počas školského roka sa žiaci druhého ročníka mohli zapojiť do dejepisnej súťaže, ktorá prebiehala na vyučovacích hodinách dejepisu. Cieľom súťaže bolo oboznámiť sa so zaujímavými udalosťami a osobnosťami 20. storočia. Žiaci si mohli zvoliť ľubovoľnú tému a pripravili si projekt, ktorý odprezentovali na hodine. Vďaka týmto projektom sa dozvedeli informácie z dejín,

ktoré sa
nenachádzajú na
stránkach
učebníc.
Spoznali
úspešných

československých športovcov, módne návrhárky, oboznámili sa s regionálnymi dejinami, dejinami kultúry či významnými osobnosťami, ktoré menili dejiny 20. storočia. Najzaujímavejší projekt si pripravili žiačky z 2. B (Monika Koňarčíková, Elena Kubaláková, Darina Krest'ánová, Gabriela Chutňáková), ktoré sa venovali vedeckým objavom 20. storočia.

Najlepšie projekty sú vystavené na nástenke, pri ktorej sa každý môže zastaviť a preštudovať si práce našich druhákov.



„NIEKTORÍ ĽUDIA VSTÚPIA DO NÁŠHO ŽIVOTA A ZRAZU ODÍDU. NIEKTORÍ OSTANÚ LEN CHVÍĽU A NAVŽDY ZMENIA NÁŠ ŽIVOT.“ (ZIGMUND FREUD)

Život je priveľmi krátky na to, aby sme si uvedomili, aké chyby robíme opakovane a stále sa z nich nepoučíme. Za tento náš pomerne dosť krátky život nemusíme dostať šancu spoznať ani len jedného človeka od hlavy po päty. Nie vonkajškom, ale jeho vnútrom. Život je ako vlak. Na tom spočíva aj hlavný citát. Na začiatku nastúpime do vlaku všetci. Spoznávame tam ľudí dobrých, milých, úprimných, ale i ľudí povrchných, namyslených, jednoducho tých, ktorí v našom živote zanechajú zlé spomienky.

Ako ide vlak ďalej, ľudia vystupujú i nastupujú. S niektorými pôjdeme i cez zlé, temné tunely a sú stále s nami. Pri nás, po našom boku. Príde zastávka a ľudia vystúpia. Možno už navždy, ktovie. Tí ostatní stále sedia s nami. Spoznávame sa, rozumieme si s nimi a ani si neuvedomíme, ako ten vlak rýchlo ide. Znovu nastúpia i vystúpia ľudia. A medzi nimi vstúpi i ten, ktorý nám celú cestu robil zo života, respektíve z cesty peklo. Možno preto, lebo jeho úloha v našom živote už skončila. Alebo preto, že vystúpil a bola to jeho konečná. Stále máme v mysli jeho tvár, ako odchádza. Prežili sme si s ním pekné aj zlé chvíľky. Ale po tom všetkom...! Po tom všetkom nás ani nepozdraví, keď odchádza? Ľudia sú všelijakí a človek sa učí na svojich chybách. Toto bolo jedno priznanie k tej časti citátu, že "odchádzajú". Ale môžeme to chápať i tak, že tí ľudia umierajú. Prežijeme si s nimi najkrajšie obdobie svojho života. Spoznávame sa, bláznime spolu. Samozrejme prídu i tie temné stránky, nemôže byť predsa všetko ružové. Ale vždy si to vyriešite a ste opäť priatelia či dobré sestry. Tam zrazu príde niečo, čo by nik nečakal. Ani vy sami. Môže prísť kolaps, bezvedomie, infarkt, čokoľvek. Práve tento človek opustí váš vlak/život a vy ste mu ani len nestihli povedať, čo pre vás znamenal. Že cez to všetko, tie hádky, ho máte stále radi, že ho ľúbite! Najhoršie by bolo, keby ste sa nestihli ani udobriť pred nečakanou, neplánovanou rozlúčkou. Stále máte v sebe ten dobrý pocit, ktorý vás hreje pri srdiečku, že predsa len neodišiel navždy bez toho, aby vám nezmenil čo i len kúsok vášho života. Sú i také prípady, že spoznáte na ceste života niekoho, s kým si veľmi rozumiete. Prídu hádky, bitky. Ten človek odíde. Len tak. Je to síce len pár mesiacov, čo sa poznáte, možno len týždňov, ale zmenil vám život. Áno, on! Niektorí ľudia nám zmenia život. Ale ostanú s nami navždy. Môžeme pod týmto rozumiť rodinu (otec, mama) a tiež priateľa či manžela. Slúbili ste si vernosť, rozumiete si a budete spolu navždy. Nie preto, že ste podpísali zdraj papiera, ale preto, že vy sami to chcete. A to je ten lepší prípad. Vraj slovo nikdy a navždy by sa nemalo používať a mali by sme si ho vyhodit' zo svojho ústneho slovníka. Nevie, či je na to aj presná definícia. Podľa mňa slovo nikdy je také otáznne. Ako napríklad: "Nikdy ti už neporadím na písomke." Slovo navždy hovoria najviac zaľúbení jeden druhému. "Navždy budeme spolu, navždy ťa budem milovať." Ale keď niekto zmení náš život, je to až nevysvetliteľné. Je tu jeden príklad, že žena otehotnie a potratí. Navždy jej to zmení život. Môže aj nemusí. Môže byť na tom psychicky zle a nebude už

chcieť viac takto trpieť.

Takže ja by som len dodala, že tento citát by mal vyzerat' takto: „Niektorí ľudia vstúpia do nášho života a zrazu odídu. Niektorí zostanú len chvíľu a navždy zmenia náš život. Ale sú aj takí, ktorí zostanú navždy a navždy nám zmenia život.“ A s týmito ľuďmi budeme spolu.



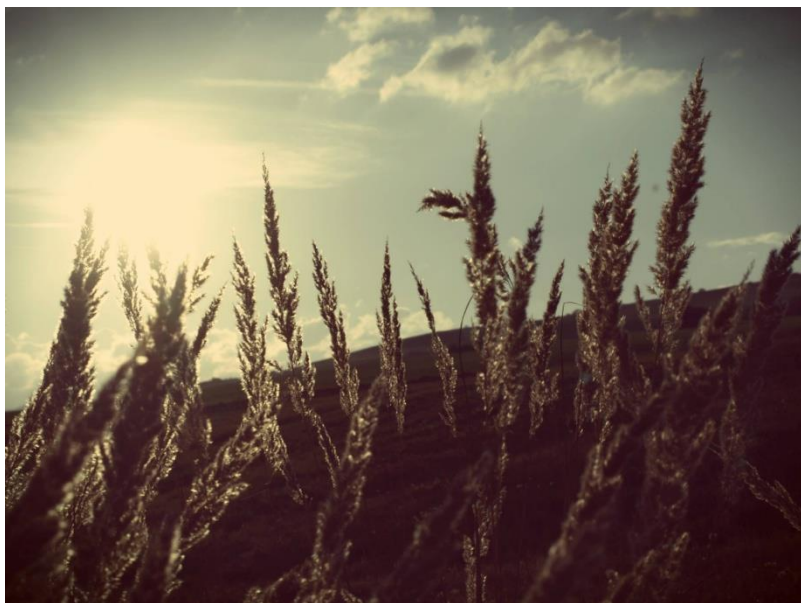
Foto: Marianna Chylová, 2.B

Mária Gabajová, 3.B

Od Veroniky Štefaňákovvej z 2.B

Lámavá hudba srdca

Ako vietor lístie ma unáša tvoja hudba. Ako krídla motýľa ma ťahá tvoja sila. Ako vábivý dotyk vo mne vrie ten pocit. Hudbu srdca so mnou hráš, v krásnej nočnej symfónii. Tá plachá duša, ktorá sa bojí vystúpiť, bojí sa stáť, hoc na prahu sama padá. Duša, čo má rada v prítomí krásnu tvár, vreľé ústa. To srdce sa dá na cestu bytia. Láskové vlúdne slovo ono vyriešiť smie a v objatí láska sa vráti nám. Ty smieš prenádhernú zvonkohru vo mne hrať, smieš v mojej hĺbke sa ponárať. Hľadať a nájsť svoj pokoj, bez útrap, mrakov a rán ty vo mne smieš. Ako malá biela bytosť sa javíš s rukou vystretou, čakajúc na môj úsudok. Hoc moje vlúdne srdce sa ľaká, bojí a mraky okolo stojac na chodníčku fádnom sa javia v prítomí pôvabnom. Nie, ja riecť viem a meč siaha priamo do stredu terča. Veľký smiech srdca utícha a sila strachu z usnutia, z bolesti sa vracia. Prečo ráčiš raniť srdce milované, ty moja duša klamná. Prečo lásku utápaš v rieke bolesti? Preč! Volám a v tuhom stisnutí svojich múk slzy vynáram. Ja som hudbu vyhubila, lásku udusila, tvoju dôveru som skazila. Teraz hrá len tmavá pieseň a srdce v krvi utopené nevie pohnúť svalom, nevie viac ľúbiť. Naša cesta lásky je, aha, takáto. Vidím cieľ a stojím sama, akoby mŕtva na malom mieste. Vôkol seba hmla, ja hľadájuť to nové slovo, slovo môjho života.



Zdravá ryba

Na dne oceána, v zelenom mori žijú dva typy rýb. Zdravá ryba, ktorá pláva proti prúdu a chorá ryba, ktorá sa prúdom unáša. Ktorá ryba si ty? Viete prečo zdravá ryba kráča proti prúdu? Možno si povieť prečo, že je lepšie plávať v smere rieky ľahšie. Ale zdravá ryba je silná a pláva aj cez vlny, cez prekážky, a keď ich prekoná, dôjde do cieľa. Lež chorá ryba je slabá a nevládze, už sa vzdala, a tak ju pohltili prúdy riek, pohltila ich podstata života, nechali sa obalamutiť. Nemali svoj cieľ, a tak došli na kraj rieky. Kde našli aj špinu a mŕtve ryby, čo tak isto uniesol prúd. Lež zdravé ryby našli prameň oceána. Preto ti hovorím, hľadaj, nevzdávaj sa, aj cez

prekážky. Hlavne kráčaj, buď tá zdravá ryba, ktorá plávala proti prúdu, tá silná ryba a nájdeš cieľ, nájdeš prameň oceána.

Dieťa života

Na tichom svätom mieste sa práve zrodil život. Život malého útleho dieťaťa, ktoré nič netuší o svojom svete, zovierajúc malými rúčkami ruku matky. Mama pritlačí svoje dieťa na hrud', cítiac vôňu malého telička a s úsmevom na tvári d'akovať chce za dar dieťaťa. Tichý plač presahuje do tichej miestnosti a zvuky plaču sa dostávajú do otcových uší. On rukami hľadá zlatú hlávku dieťaťa. Dieťa utíchne pri pocite svojho ochrancu a do sladkého sna sa ponára. V spánku sa mu zjaví jeho budúce postavenie seba v chladnom svete. Hoc ono nič netuši, nič nevediac o svete za bránami domova, vie, že chce okúsiť vôňu života. Raz príde jeho čas, keď bude musieť vykročiť na cestu života, keď bude musieť vzdorovať osudu a silne sa upnúť svojho úsudku. Ono múdre bude, však okúsi rany na svojom tele. Jeho rozumné myšlienky, jeho veľké srdce nebude sa báť žiť. Bude chcieť nezablúdiť a spolu, nie samo, dôjsť do svojho vytúženého raja. Všetkým ľuďom je ťažko kráčať samému po hrbolatej ceste. Ono bude silné, jeho pády ho neutopia. Bude vždy šťastné, usmiate a s láskou kráčať. Jeho múdrosť dokáže očariť a jeho srdce zmeniť špinavú podstatu dnešného sveta.

Foto: Marianna Chylová, 2.B

INTERVIEW

Rozhovor s MUDr. D. Litvákovou, ktorá tento rok oslávila krásne životné jubileum



- Kým ste chceli byť, keď ste boli mladá?

- Ak preskočím obdobie detských hier, na obchod, rodičov či divadlo, od siedmej triedy základnej školy, som vedela, že chcem študovať medicínu.

- Akú strednú školu ste vyštudovali?

- SVVŠ - strednú všeobecnovzdelávaciu školu. V 50-tych rokoch minulého storočia boli gymnáziá zrušené, nahradili ich SVVŠ-ky.

- Zaspomínajte trochu na minulosť a školu. Aký predmet bol váš obľúbený alebo ktorý ste veľmi alebo vôbec „nemuseli“?

- Bavili ma prírodovedné predmety, história a zemepis. Matematika nebola moje „hobby“.

- Kedy vás oslovila patológia?

- Ešte počas štúdia. Učili nás skvelí, uznávaní patológovia. Vedeli zaujať a prezentovať obor v zaujímavých súvislostiach. Pôvodne som sa chcela venovať chirurgii, ale z hľadiska časovej záťaže profesie môjho manžela som nakoniec zvolila patológiu / studená chirurgia /.

- Je ťažké byť patológom?

- Ťažké? Záleží na uhle pohľadu. V každom prípade je to odbor náročný, rozsiahly svojím záberom, zasahuje všetky medicínske obory, ale ak radi robíte to, čo robíte, je to pohoda.

- Mali ste nejaký zážitok pri svojej práci, na ktorý rada spomínate?

- V patológii zažiť nejaké humorné situácie je dosť ťažko predstaviteľné a dramatické situácie, s ktorými som sa stretla, nie je vhodné tuto zverejniť. Často spomínam na kolegov a kolektívy, s ktorými som pracovala, hlavne mimopracovné a spoločenské podujatia boli zdrojom príjemných zážitkov.

- Koľko rokov už učíte na našej škole a učili ste niekde aj predtým?

- Na škole učím od roku 1985, keď bola zriadená v Dolnom Kubíne. Učila som aj na SZŠ v Prostějove v rokoch 1972 až 1974.

- Ako by ste porovnali /zhodnotili študentov v minulosti a dnes?

- V minulosti boli a i dnes sú študenti usilovní, ktorí študujú so záujmom a takí, ktorí skôr márnia čas, než aby študovali. Mrzí ma, že tá druhá skupina je početnejšia než v minulosti, možno preto, že do školy prichádzali žiaci s lepším prospechom zo základných škôl.

- Koľko rokov sa už venujete patológii, čo je vaša motivácia?

- Patológii sa venujem od promócie v r. 1968. Motiváciou mi bol osobný záujem o odbor, jeho rôznorodosť - v patológii sa nikdy nenudíte! Dnes už sledujem len novinky.

- Akú prácu máte radšej? V škole alebo v nemocnici?

- V nemocnici už nepracujem, škola mi prináša príjemnú zmenu.

- Čo rada robíte vo voľnom čase?

- Rada čítam, sledujem historické a prírodovedné dokumenty, lúštim sudoku a potom podľa situácie, čo je treba. Tiež usporadúvam veci, na ktoré som v minulosti nemala čas, ale aj leňošim, keď je daždivé počasie.

- Na záver, čo by ste odkázali žiakom?/Dobrá radu do života./

- Nepoviem nič nové. Kľúčové je, uvedomiť si, čo chcem robiť, čo od života očakávam a tomu podriaďovať svoje konanie a správanie. Keď jeden deň leňošim, musím druhý deň pridať!!

- Milá pani doktorka, ďakujeme vám za rozhovor a v mene všetkých žiakov našej školy vám prajeme všetko najlepšie k vášmu životnému jubileu, hlavne veľa zdravia, šťastia, pracovného elánu a ešte veľa usilovných študentov.

M. Pilarčíková, 3.B

Marek Nutta je žiakom 3. A triedy. Armwrestlingu sa venuje jeden rok, ale na súťažiach už získal nejedno ocenenie.



- Ako sa pripravuješ na súťaže?

- Vždy pred súťažou sa musím rozhodnúť, akú váhovú kategóriu si vyberiem a podľa toho si prispôbim svoju váhu. Na poslednú súťaž som musel schudnúť 6 kg za jeden týždeň.

- Koľko ocenení si už získal?

- 28. 2. 2015 som sa zúčastnil medzinárodnej súťaže v Červeníku, kde som sa umiestnil na 3. mieste. 5. 3. 2015 som súťažil na stredoškolskej súťaži v Tvrdošíne, kde som vyhral na ľavú ruku 1. miesto a na pravú ruku 2. miesto z 25 účastníkov v mojej kategórii. Z našej školy súťažila aj Lucia Očkajáková z 2. A, ktorá v kategórii do 60 kg získala pekné 3. miesto. Takže ju musím pochváliť. 25. 4. 2015 som na majstrovstvách Slovenska získal 4. miesto v kategórii do 70 kg.

- Aký je tvoj cieľ?

- Mojm cieľom je stále sa zdokonaľovať a zúčastňovať sa domácich aj zahraničných súťaží. Toto leto pôjdem pravdepodobne na súťaž do Belgicka.

- Marek, ďakujeme za krátky rozhovor a prajeme ti, aby sa ti darilo aj naďalej a aby sa ti splnili všetky tvoje plány a sny. Držíme palce!

Kludia Brandysová, 3. A

Môj slovenský športový idol - Peter Sagan

Určite každý na Slovensku vie, že Peter Sagan patrí medzi najväčšie talenty slovenskej cyklistiky, ale málokto vie, čo všetko musel urobiť preto, kde je dnes.

Jeho detstvo bolo podobné ako moje. Rodičia ho vychovávali s láskou, podobne ako troch bratov a jednu sestru. V detstve sa Peter bál jazdiť na bicykloch bez pomocných koliesok, až jedného dňa ich už vôbec nepotreboval. Rovnako ako ja, keď som bol malý, bál som sa kresliť bez gummy. Bola mojimi pomocnými kolieskami. Stálo ma to veľa zbytočných a nepodarených čiar, roztrhaných výkresov a množstvo ceruziek. Bol som však trezlivý a nevzdával som to. Dnes už gummy nepotrebujem. Snažím sa kresliť čisto a dopredu si všetky ťahy premyslím. Tým však nechcem povedať, že sa mi vždy všetko podarí. Ale tak to býva aj v športe.

Ako deväťročný sa Peter Sagan stal členom Cyklistického spolku v Žiline, malého miestneho klubu v rodnom meste. Prvá jeho kariéra sa začala, keď sa stal členom tímu Dukla Trenčín Merida. Najprv začal s behávaním, postupne s bicyklovaním. Skúšal jazdiť na horských aj na cestných bicykloch, ale napokon sa rozhodol pre cestnú cyklistiku, čím cestná cyklistika získala svoj najväčší talent. Horská cyklistika ho lákala, pretože rád riskoval a bol odvážny. Rád jazdil spolu so svojím bratom Jurajom, ktorý mu pomohol v začiatkoch kariéry. V mladosti zažil nejednu chvíľu, keď bol sám a jeho kamaráti sa zabávali na diskotékach. Mnohokrát mu povedali: „Prestaň už behávať a poď sa zabaviť!“ On však vedel, že len tréningom môže v živote niečo dosiahnuť. Napokon nikto neveril vlastným očiam, keď uvidel držať Sagana slovenský pohár. Až vtedy to všetci pochopili a mnohí závideli... Častokrát aj ja počujem od mojich kamarátov: „Prestaň už na chvíľu kresliť a poď von!“ Ale... Nemôžem. Jednoducho ma to baví a beriem si príklad zo Sagana. Len častým tréningom, pevnou vôľou a chcením dosiahneme to, po čom túžime. Nech to stojí, čo to stojí. Lebo nikto nám nevezme to, čo máme v sebe vo vnútri.

Prvé víťazstvo dosiahol s bicyklom zo supermarketu, ktorý mal zlé brzdy a nedostatočné ozubenie. Ostatní pretekári mali profesionálne bicykle, ale prehrali, lebo Sagan siahol až na dno svojich síl a dokázal tým, že aj všetky prekážky na ceste sa dajú prekonať. Počas svojej kariéry vyhral ocenenie za ocenením. Zúčastnil sa Tour de France, kde získal v 14. etape titul „Najbojovnejší pretekár“. Rodičia boli na Petra hrdí, podporovali ho, snažili sa mu dať všetko, čo potreboval. Dúfam, že raz aj na mňa budú rodičia hrdí.

Peter Sagan už ako dvadsaťročný dosiahol v živote toľko úspechov, čo väčšina cyklistov nedosiahne za celý život. Obdivujem jeho talent vycibrený pevnou vôľou, sebazaprením a vnútornou silou, ktorá ho ženie vpred aj do kopcov, proti vetru, v daždi... Zatiaľ, čo iní mu pozerajú na chrbát, on ide stále dopredu. Myslím, že je vzorom pre mnohých mladých ľudí. Veď už aj malé deti, ktoré krúčia do pedálov malého bicykla s pomocnými kolieskami kričia: „Ja som Sagan! Ja som Sagan!“ A to je najlepšia motivácia, nielen pre deti a mladých ľudí, ale aj pre samého Petra Sagana. Držím mu palce na každých pretekoch a prajem mu ešte veľa šťastných kilometrov bez nehôd a defektov. Je to športovec, ktorý robí najlepšie meno Slovensku.

Jakub Bieľák, 2.A

Heart to heart

*You're a shootingstar I see.
I sawthelifeinsideyoureyes.
Wherehaveyoubeenall my life?!
Something in thewayyoumove.
Makesmefeellike I can'tlivewithoutyou.
I never
thinkThatsomeonecouldbethatimportant.
Thatwithoutthem, youfeellikenothing.
You love meforwho I am.
I could hold youfor a millionyears.
To makeyoufeel my love.
I foundtheonehechanged my life.
Time has broughtyourheart to me.*

Srdce k srdcu (preklad)

*Si padajúca hviezda, ktorú vidím.
Videla som život v твоjich očiach.
Kde si bol celý môj život?!
Niečo na tom, ako sa pohybuješ,
ma núti cítiť sa, akoby som bez teba
nemohla žiť.
Nikdy som si nemyslela, že niekto môže
byť tak dôležitý.
A bez neho sa cítiš ako nič.
Miluješ ma takú, aká som.
Môžem ťa držať aj milión rokov,
aby si pocítil moju lásku.
Našla som toho pravého, zmenil mi život.
Čas priviedol tvoje srdce ku mne.*

Srdce v plameňoch

*A oddá sa žiť pre všetko, čo život dáva,
pre lásku, túžby, snenie.
Hoc žiťčasto znamená, bolesť a oči
zarosené.
Tak nepál' most, po ktorom kráčaš.
Ak nechceš svoje ruky zmáčať,
v horkosti slaných sĺz.
Čakáš a bdieš a miluješ.
V kútiku duše nemo smútiš.
A stále bolí, no miluješ.
Ľutuješ, že celý svet sa zrútil.*

*Páliš aj kameň po kameni.
Leží prach v prachu.
Cítiš, že horíš, však nezabrániš.
Vidíš tie slzy v plameni.
Tak horí, kráča, neostáva.
A srdce pomaly zaostáva.
Nemôže zmeniť, čo sa stalo.
Plamene nevrátia, čo vzali.
Skúša vzkriesiť, čo zostalo,
na dne zhoreného srdca.*

KLAUDIA BRANDÝSOVÁ, 3.A

Foto: Marianna Chylová, 2.B



By Murphy ...

HUMOR - ZÁBAVA



Maskovanie pred skúšaním!
Hádaj, kto som?



Anatómia nadovšetko! Chceš moderné tetovanie?
Kontaktuj nás v I.A.

Jánošíkove diery – bolo super, zábava!



UZLÍK—

časopis študentov Strednej zdravotníckej školy v Dolnom Kubíne

vychádza 3 – 4-krát za školský rok

Šéfredaktor: Filip Rechtorík, 3.B

Redakčná rada: M. Pilarčíková, M. Kováčová, 3.B, N. Baleková, K. Brandysová, V. Dikorasová, 3.A, J. Bieľak, A. Baláková, S. Badíková, N. Skurčáková, O. Zemenčík, 2.A, V. Štefaňáková, D. Ľubová, 2.B, K. Baleková, 1.B

Redakčná vedúca: Mgr. Renáta Bočkayová

Svoje príspevky posielajte na e-mail: r.bockayova@gmail.com alebo prineste priamo do našej redakcie Uzlík! Tešíme sa!